

ZO WAS BORNERBROEK 3

Aan de westkant van de Wolbeslanden liggen gronden van Het Workeler. De Keerriet was daarvan een gedeelte en bestond uit heide, struikgewas, eikebomen, berken en dennen. Het achterste gedeelte was moeras. Alles bij elkaar een bunder of 4 à 5. Het was een uniek stukje natuur en een geliefd speel-, spel- en ontdekkingsgebied voor kinderen. Hier heb ik zelf, lang geleden, een boomkikker gezien. Een andere ontdekking was een bunzing met 4 jongen die verdronken waren in een drinkbak voor het vee die aan de rand van het bos stond. Het zou de moeite waard zijn geweest dit gebied als zodanig te bewaren. Helaas is het grootste deel ervan verdwenen. Nu staat er de eierveiling van Eiveko.

Terug naar de Almelosestraat (tegenwoordig Pastoor Ossestraat). Het eerste huis, waar wij tot ± 1936 gewoond hebben, is inmiddels gesloopt. Jammer. Het moet zo'n honderd jaar oud zijn geweest. Daarnaast was een eveneens oud huis, vroeger bewoond door de familie Essink. Essink kwam oorspronkelijk uit Oldenzaal en had een zaak in manufacturen. Nu is er een supermarkt in gevestigd. Daarnaast woonde de familie Van den Bos, ofwel, Buistoon. Ze hadden een kruidenierswinkel en manufacturen. Toon, de vader, was botermaker bij de vroegere zuivelfabriek. Nu is in die winkel een autoshowroom gevestigd. Dan

De Coop. Stoomzuivelfabriek "Concordia" in Bornerbroek.

volgen drie nieuwere huizen (intussen ook al weer zo'n 50 jaar oud) vroeger bewoond door Ossengait, Löchenbeernd en tenslotte Kleermakersjan.

Ossengait was fietsenmaker en electricien. Zijn zondagse naam was Nijhuis. Zijn oudste zoon is de eigenaar van kraanverhuurbedrijf Nijhuis in Zenderen.

Het laatste huis in de rij was van de familie Bolscher, de Meier. Het was vroeger één van de wönners van het Workeler. Het bestond eigenlijk oorspronkelijk uit twee woonhuizen. In het rechter, nu afgebroken gedeelte woonden alleenstaande oudere mensen. De rest was café, winkelruimte en woonhuis. Het winkeltje heeft nog tot in de jaren tachtig bestaan. De café-ruimte heeft een tijd lang de Boerenleenbank gehuisvest, voordat het nieuwe bankgebouw werd gebouwd. Meiersgerrad was de kassier. Achter dit in 1901 gebouwde huis stonden veestal, schöppe en verdere bedrijfsgebouwen.

De achter de rij huizen gelegen Kleine Es, de Rammelhuiskamp, was in gebruik als bouwland. Bij het afgraven van deze kamp, waarop nu een woonwijk is gebouwd, is een handgevormd aardewerk potje met een doorsnede van zo'n 10 cm tevoorschijn gekomen. Volgens zeggen met op de bodem een groenachtige substantie. Wie weet wat hier voor een geschiedenis aan vast zit. Het potje is nu in het bezit van J. Bolscher (Meiersjan). Meiersgraads en Trui hadden 4 kinderen. Een daarvan is de nu 84-jarige Herman Bolscher, nog steeds werkzaam op het eiland Floris in Indonesië. Mijke, de enige dochter, is op latere leeftijd ingetreden in het klooster. Zij is enige jaren geleden overleden.

A.J.M. Hodes.

EERSTE STEEN VILLA ELISABETH

De eerste steen van de villa Elisabeth, gelegd op 18 mei 1895 door Lodewijk Spanjaard, werd deze zomer bij renovatiewerkzaamheden in de kelder van de monumentale villa teruggevonden. Oorspronkelijk is de steen geplaatst in de vestibule van het gebouw en wel in de rechter muur gerekend vanaf de voordeur waar men het gebouw binnen kwam. Waarschijnlijk is de steen verwijderd en vergeten nadat dokter Stomps het

gebouw verliet en er het gemeentehuis in werd gevestigd. Op de plaats waar de steen zat is n.l. de kamer van de bode gemaakt, bij welke actie een doorbraak van de muur noodzakelijk was. De steen zal toen naar de kelder zijn verhuisd. Hierbij een schets van de fraaie steen.